

Δ 98/2002

Dosar nr.

- contest.act ad-tiv fiscal -

ROMANIA
CURTEA DE APEL SUCEAVA
SECȚIA COMERCIALĂ, CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIA NR.

Ședința publică din
Președinte
Judecător
Judecător
Grefier

La ordine judecarea recursului declarat de pârâta **Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Suceava**, cu sediul în municipiul Suceava, str. județul Suceava, împotriva sentinței nr. a Tribunalului Suceava -
secția comercială, contencios administrativ și fiscal (dosar nr.

La apelul nominal a răspuns avocat SRL Suceava, lipsă fiind pârâta recurentă. pentru reclamanta intimată SC:

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care instanța revine de la obligația de plată a taxei judiciare de timbru și a timbrului judiciar, potrivit art. 17 din Legea nr. 146/1997, la care a fost obligată pârâta recurentă și constatând recursul în stare de judecată și că nu mai sunt alte cereri de probe de solicitat, dă cuvântul părții prezente la fond.

Apărătoarea reclamantei intime SC SRL Suceava solicită respingerea recursului ca nefondat, sentința instanței de fond fiind legală și temeinică. Arată că potrivit pct.4.6 din H.G. nr.401/2000 – art. 6, societățile de asigurare/reasigurare precum și intermediarii în astfel de activități sunt scutiți de taxa pe valoare adăugată pentru sumele încasate de la asigurați. Că suma calculată drept TVA de plată, nu este datorată. Nu solicită cheltuieli de judecată.

Declarând dezbaterile închise, după deliberare,

CURTEA :

Asupra recursului de față, constată:

Prin acțiunea adresată Tribunalului Suceava la data de 08.05.2008 și înregistrată sub nr. reclamanta SC SRL Suceava a solicitat în contradictoriu cu Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava anularea deciziei nr. emisă de aceasta din urmă, prin care i-a fost respinsă contestația formulată împotriva deciziei de impunere nr. privind suma de lei reprezentând : lei – TVA și lei – majorări de întârziere.

În motivare reclamanta a arătat că:

În perioada 01.01. – 31.08.2002 societatea a dedus în mod eronat suma de RON aferentă bonurilor fiscale de carburanți care nu au înscris numărul de înmatriculare a autovehiculului. Se arată că, deși pe aceste bonuri nu există număr de înmatriculare, din corelarea dintre ordinele de deplasare, facturile de transport emise pe nr. de kilometri și comenzile de transport de la acele date rezultă indiscutabil certitudinea alimentărilor cu carburanți din perioada respectivă, sens în care documentele în discuție sunt confirmate prin anexarea lor la înscrisurile amintite.

În ceea ce privește suma încasată cu titlu de despăgubiri de la în valoare de RON, conform HG nr. 401/2000, art.6, lit.e, sunt scutite de TVA societățile de asigurare

și/ sau reasigurare, inclusiv intermediarii în astfel de activități, iar art.5 lit.c din același act normativ arată că operațiunile scutite de TVA sunt reglementate prin lege iar furnizorii sau prestatorii de servicii nu au dreptul la deducerea taxei aferente intrărilor destinate realizării produselor sau serviciilor scutite de taxă, dacă prin lege nu se prevede astfel.

Cum nu există dispoziție legală contrară și cum în art.43 lit.b din Legea nr.32/2000 se „stabilește” sunt scutite de impozite și taxe despăgubirile, sumele asigurate și orice alte drepturi se acordă asiguraților, beneficiarilor sau terțelor persoane păgubite, din asigurările de orice fel, rezultă că suma de RON calculată drept TVA de plată nu este datorată.

Pârâta D G F P Suceava a depus la dosar întâmpinare, prin care a arătat că, consideră legală și temeinică decizia nr. emisă de ei, deoarece în urma verificărilor efectuate la societatea reclamantă s-a constatat că aceasta a dedus eronat TVA în sumă de lei pentru perioada 01.01.2002 – 31.08.2002, aferentă bonurilor fiscale de combustibil care nu conțin numărul de înmatriculare al mașinii și nu a colectat TVA aferentă unei sume încasate cu titlu de despăgubire de la

Pentru exercitarea dreptului de deducere, contribuabilii înregistrați ca plătitori de TVA sunt obligați să justifice prin documente legal întocmite cuantumul taxei.

Referitor la valoarea adăugată în sumă de lei, încasată de societate cu titlu de despăgubire de la a precizat că:

Potrivit. Pct.4.6 din HG nr. 401/2000, societățile de asigurare și/ sau de asigurare – reasigurare și societățile de reasigurare, precum și intermediarii în astfel de activități sunt scutiți de taxa pe valoarea adăugată pentru sumele încasate de la asigurați. -

Despăgubirile acordate asiguraților includ și taxa pe valoarea adăugată.

Nu se recalculează taxa pe valoarea adăugată dedusă potrivit legii, aferentă bunurilor distruse sau depreciate calitativ ca urmare a unor calamități sau alte cauze de forță majoră, iar pentru sumele încasate de la societățile de asigurare se datorează taxa pe valoarea adăugată.

Față de dispozițiile legale în materie, rezultă că pentru sumele încasate de la societățile de asigurare reprezentând despăgubiri, beneficiarul despăgubirii datorează TVA, iar în speță, contestatoarea a încasat de la SC SA cu titlu de despăgubire suma de lei cu OP nr.

fără a colecta TVA aferentă, încălcându-se prevederile legale citate mai sus, motiv pentru care se consideră ca organele de control au stabilit, în mod legal, o TVA suplimentară în sumă de lei.

Tribunalul Suceava – secția comercială, contencios administrativ și fiscal prin sentința nr. a admis acțiunea formulată de reclamanta SC SRL Suceava în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava și a anulat decizia nr. emisă de pârâta.

Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că prin decizia nr. emisă de D G F P Suceava s-a respins contestația formulată de contestatoarea. S-a reținut, în esență, că SC SRL a încasat de la SC SA, cu titlu de despăgubiri, suma de lei fără a colecta TVA.

S-a considerat că nu pot fi avute în vedere dispozițiile art.5 lit.c și art. 6 lit.e din HG nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonanței de urgență nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată precum și ale art. 43 lit.b din Legea nr. 32/2000 privind societatea de asigurare și supravegherea asigurărilor.

Aceste prevederi legale sunt aplicabile în cazul societăților care au ca obiect activitatea de asigurare reasigurare sau intermediare în astfel de activități, dar de scutirile prevăzute în aceste acte normative beneficiază societățile de asigurare și nu asiguratorul. Acest fapt este prevăzut cu claritate la pct. 10.18 din HG nr. 401/2000 pentru aplicarea Normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoare adăugată astfel „ pentru sumele încasate de la societățile de asigurare se datorează taxa pe valoare adăugată”.

Potrivit concluziilor expertizei contabile, prin raportul de inspecție fiscală nr. SA reprezentând despăgubire aferentă dosar daune nr. S-a constatat că societatea contestatoare a încasat la 04.01.2002 suma de lei de

Despăgubirea a fost acordată ca urmare a contestării unei daune parțiale datorată avariei în data de autovehiculului , nr. de înregistrare

Organul de control a constatat că societatea nu a colectat TVA aferent sumei încasate, respectiv suma de lei în baza prevederilor HG nr. 401/19 mai 2000 pentru aprobarea normelor de aplicare a OUG nr. 17/2000.

Conform textelor legale menționate, asiguratorul este scutit de TVA pentru veniturile din încasarea primelor și despăgubirile asiguratei cu suma care include TVA. Asiguratorul nu este obligat la recalcularea TVA pentru bunurile distruse însă colectează TVA la sumele încasate drept despăgubire motivat de faptul că în suma acordată este cuprins TVA.

Expertul contabil a considerat că Legea nr. 345/01.06.2002 și normele de aplicare ale acestuia aprobate prin HG nr. 598/2002 nu sunt aplicabile, avându-se în vedere și dispozițiile circularei

În conținutul acestei circulare se menționează că societățile de asigurare sunt cele care realizează operațiuni scutite de TVA, iar agenții economici despăgubiți reprezintă beneficii ai unor operațiuni scutite, pentru acestea sunt operațiuni la intrare, motiv pentru care nu este corect să se colecteze TVA asupra despăgubirilor încasate.

Astfel, așa cum rezultă din conținutul expertizei contabile, suma de lei nu a fost dedusă ca și cheltuieli ci ca TVA.

Totodată, societatea reclamantă nu este obligată la plata de TVA pentru că suma achitată drept despăgubiri nu a fost inclus TVA conform prevederilor pct. 4.6 din Normele de aplicare a OG nr. 17/2000 aprobate prin HG nr. 401/2000.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamanta intimată, arătând că în ceea ce privește suma de lei reprezentând TVA conform disp.H.G. nr.401/2000 pentru aprobarea normelor de aplicare a OUG nr.17/2000, bonurile fiscale emise de aparatele de marcat electronice fiscale, aprobate conform OUG nr.28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, cu modificările și completările ulterioare, aparținând unităților de desfacere a carburanților auto, dacă sunt ștampilate și au înscrise denumirea contribuabilului cumpărător și numărul de înmatriculare a autovehiculului.

Nerespectarea acestor prevederi legale, atrage pierderea dreptului de deducere a taxei aferente carburanților auto achiziționați.

Cele constatate de organele de control au fost confirmate și de concluziile raportului de expertiză întocmit în cauză, unde la primul obiectiv se arată că societatea nu a dedus cheltuieli în sumă de lei, ci a dedus TVA aferent cheltuielilor cu carburanții, iar deducerea nu se justifică din punct de vedere legal.

Cu privire la suma de lei reprezentând TVA încasată de societate cu titlu de despăgubiri dispozițiile HG nr. 401/2001 prevăd că „despăgubirile acordate asiguraților includ și TVA, rezultând deci că obligația de a colecta TVA aferentă despăgubirilor încasate revine societății despăgubite și nu celei de asigurări.

Examinând recursul sub raport de motivele invocate, constată că acesta este întemeiat.

În ceea ce privește suma de lei reprezentând TVA, chiar raportul de expertiză efectuat în cauză, la solicitarea reclamantei, arată că „deducerea nu se justifică din punct de vedere legal”.

Așa fiind, apare ca total nefondată admiterea acțiunii reclamantei, în ceea ce privește acest capăt de cerere.

Cât privește deducerea TVA, din despăgubirea primită de la asigurator este evident că s-a creat o confuzie între prevederile HG nr.401/2000. „În fond sunt scutite de TVA

societățile de asigurări, însă cum despăgubirile acordate asiguraților includ și TVA”, rezultă fără dubiu că aceasta trebuia să o colecteze.

În aceste condiții, apreciază că recursul în cauză, întemeiat pe disp.art.304¹ Cod pr.civilă, este întemeiat, motiv pentru care îl va admite, urmând ca în temeiul disp.art.312 Cod pr.civilă, să modifice hotărârea Tribunalului Suceava, în sensul de a respinge acțiunea ca nefondată.

Pentru aceste motive,

În numele Legii

DECIDE :

Admite recursul declarat de pârâta **Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Suceava**, cu sediul în municipiul Suceava, județul Suceava, împotriva sentinței nr. di. a Tribunalului Suceava – secția comercială, contencios administrativ și fiscal (dosar nr.).

Modifică sentința, în sensul că respinge acțiunea ca nefondată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică de la 26 noiembrie 2010.

Președinte,

Judecători,

Grefier,

Red.

Tehnored.

Jud.fond:

2 ex./02.12.2010

21.01.2011

